

et & locare in fructu est: sed qui non consensit in obligatione frui licere neq; consensit locationi non tenetur stare colono: non tenebit ergo successor in maioria stare colono cum non succedat in obligatione frui licere, nisi successor consensit locationi in vita prædecefforis vel sit talis fundus qui non præstet fructum de quinquennio in quinquenium tunc enim locator utitur, etiam de voluntate primi constitutis. Sed po ne quod dominus seu possessor maiorie habet redditus à vassallis pro termino quem colunt & ipsi vassalli diuidunt terminum inter se autoritate domini forte per quadriennium nūquid potest novus dominus qui succedit reuocare diuisionem videq; notat Bald. in d. l. i. col. fi. dū loquitur de usufructu ferui & certe qñ redditus sunt perpetui sup illo termino, non videtur quod successor infringere possit diuisionem factā inter vassallos q diuidere potuerunt inter se.

¶ Lex. I I I.

¶ Qualibet res in commercio hominum existens potest locari vel conduci. Item & usufructus alicuius rei pro certo pretio annuatim: sed tunc mortuo conductore expirat locatio cum de sui natura morte usufructuarij finiat: & si dominus recipit pretium ipsius anni restituitur pretium heredi vel permittitur heredi conductoris habere fructus ipsius anni. hoc dicit.

a ¶ Del uso dellas. Aduerte q quando res locata est. deputata ad certū vsum, intelligitur in dubio locata & conductā ad illum vsum, secundum Bar. in l. cum in plures. ad fi. princ. ff. eo.

b ¶ Tenudo es el señor. nota hoc quia in l. si domina. C. de usufru. de qua ista sumpta est, hoc nō exprimitur quinimo neq; doctores tangunt excepto angelo, qui dicit q dominus proprietatis hoc casu nō tenebatur reddere pretium & nihil allegat, tu tene menti istam. l.

¶ Lex. I I I I.

¶ Solui debet pretiū locationis vel conductionis tēpore quo cōuenit: & si nil conuenit soluitur secundum consuetudinem loci cōtractus: & si non est loci consuetudo soluitur in fine anni. h. d.

c ¶ Al fin del año. approbat opi. Azo. C. eo. in summa & gl. in l. eadem. C. eo. ti. & si pensio est distributa per singulos annos, licet locatio sit pro pluribus annis, debet solui in fine cuiuslibet anni: quia tot sunt locationes, quot pensiones, vt in l. scire debemus. & in l. pluribus. ff. de verbo. oblig. & vide per docto. in d. l. xdem & per Abb. & doct. in c. propter sterilitatem. de locato. & nota q quando pensio est soluenda de fructibus non debetur ante fructus perceptos. l. firmio. §. fi. ff. quando dies lega. cedat, item quando inquilinus ex iusta causa migrat, tunc et non expectato fine anni debet soluere, secundum Io. de

Plate. in l. i. C. de primipilo. lib. 2. argu. l. non utiq; ff. de dam. infect. & l. i. §. si pensio. ff. de migrando.

¶ Lex. V.

¶ Res inuectæ in domo cōducta etiam locatore ignorante sunt citra conuentionem obligatæ: idē de inuectis in prædio rustico locatore

¶ Lex. I I I I. Que deuen pagar los arrendadores, e los alogadores el precio de las cosas que arrendaren o alogaren.

Agar deuen los arrendadores, e los alogadores, el precio de las cosas que arrendaren, o alogaren: segund la costumbre que fuere usada, en cada vn logar, o al tiempo en que se auinieren quando se fiziere el arrendamiento, o el alogamiento. E si en algun logar, non ouiesse costumbre usada: o non ouiesse puesto ellos plazos entresi, aque pagaren, estonce deuen pagar al fin del año. c

¶ Lex. V. Como el Señor de la heredad o de la casa puede echar della su arrendador que la arrendo, si non quisiere pagar lo que prometio.

Lquilada teniendo algund ome de otro, alguna casa, si nō le pagare el loguero a los plazos, que pusieren con el, o a lo mas tardar, a la fin del año, segun diximos en la ley ante desta, dende adelante, d el señor de la casa, puede echar della al que la tiene alquilada, sin caloña, e sin pena. E de mas dezimos, que todas las cosas que fallaren c en la casa de aquel que

& potest etiam nō expectato biennio licet locatio facta fuerit p maiori tempore: poterit tamen moram purgare, aut vult expellere a tali usu rei, ita q non sit locus purgationi more, & tunc exigitur cessatio solutionis per biennium, secundū Bal. & Saly. in d. l. eadem. vel dic q qñ fuit factum pactum de non expellendo, tūc exigitur biennium, vt in d. §. inter locatore. si verò hoc nō fuit in pacto expressum sufficit esse cessatum in prima solutione, quod fuit de mēte gl. in d. §. inter locatorem. & tenet etia Bal. in d. l. eadē & vi. p Alex. col. 106. incipit magnifice p̄tor vol. 3. col. 1. cū quatuor sequē. vbi vi. ad limitationē & declarationē prædictorū. cetera vi. p Bal. in d. l. eadē. 2. & 3. col. vbi notabiles qñones ponit & adde Bar. in d. §. inter locatore. & Abb. in d. c. ppter sterilitatem vlti. nota. Bar. in l. 2. post prin. C. de iure emphi. vbi & Ias. notabiliter & p Bal. in auct. qui rem. C. de sacrosan. eccle.

c ¶ Que fallaren. Multum pondera hoc verbum: nā videtur hæc. l. velle, quod nō indistinctē sint tacite obligata omnia inuectæ in domū: sed ea tñ, quæ reperiunt in domo tēpore, quo dñs vult habere pensionē, vel tempore quo vult vt sibi satisfiat de deterioratione domus, pro quo videtur casus in l. est differentia. ff. in quib. cau. pig. vel hyp. taci. contrahi. quæ lex requirit inclusionem rerum, vt impediatur earum alienatio: nisi dicas q illud sit speciale fauore libertatis, vt & alias voluit Iason dicere post Marti. Lauden. in l. item quia. ff. de patetis. Ista tamen. l. partita vult quod dixi & certe sapit maximā æquitatem. & est magna restrictio ad notata in dicta. l. certi iuris. C. loca. vbi Bald. & Angē. voluerunt contrarium. & etiam ceteri doct. dicentes, q ex sola illatione, seu inuectione, vt ibi sint quādiu duret tempus locationis, contrahatur tacita hypoteca, licet postea ibi non reperiantur. Tene ergo menti istam. l.

Partida quinta.

sciente: & potest locator ea retinere p pignore. Item si conductor nō soluat pensio nem domus locatæ in terminis præfixis, seu in fine anni expelli potest per locatorem. h. d. Habuit ortū à l. certi iuris. C. eo. titu.

d ¶ Dende adelante. Imo videt, quod debeat cessare i solutione per biennium, vt possit expelli, vt. j. l. proxima ibi la quarta & c. & l. qro. §. inter locatorem. ff. loc. dic q si locatio facta fuit ultra biennium procedit dicta. l. & d. §. inter locatorem, si vero fuit ad biennium, vel minori tempore procedit ista. l. secundū Cy. & Bal. in d. l. eadem, vel dic q aut vult expellere a præfenti usu rei, cessante i prima solutione